

REPUBLIKA TUNEZYJSKA

1. Podstawowe informacje, sytuacja gospodarcza

Do 2010 r. Tunezja miała silną pozycję prezydenta w systemie władzy. Od 1987 r. urząd ten pełnił Zine El Abidine Ben Ali, który po wybuchu w grudniu 2010 r. krwawych protestów społecznych, w styczniu 2011 r. odwołał rząd i opuścił kraj. Pod koniec 2011 r. odbyły się wybory parlamentarne wygrane przez islamską partię An-Nahda – 42% miejsc. W styczniu 2014 r. tunezyjskie Zgromadzenie Konstytucyjne przyjęło nową konstytucję uznaną za jedną z najbardziej demokratycznych w świecie arabskim. Była ona rezultatem długich negocjacji między zdominowanym przez islamistów rządem a świecką opozycją.

Pod koniec 2014 r. odbyły się wybory prezydenckie i parlamentarne, w wyniku których prezydentem został Beji Caid Essebsi. W następnych wyborach z października 2019 r. na prezydenta wybrano KAISA SAIEDA, który zadanie sformowania nowego rządu Tunezji powierzył w lutym 2020 r. byłemu ministrowi finansów RT, Elyesowi Fakhfakh. W sierpniu 2023 r. powołany został kolejny rząd Tunezji na czele z premierem Ahmedem Hachani, który został zdymisjonowany w sierpniu 2024 przed planowanymi na październik br. wyborami prezydenckimi (ponownie wygranymi przez K. Saieda). Aktualnie rząd pracuje w składzie:

Premier:	Dr Kamel Madouri (od 7 sierpnia 2024 r.)
Minister Spraw Zagranicznych:	Mohamed Ali Nafti
Minister Gospodarki i Planowania:	Samir Abdelhafidh
Minister Handlu i Rozwoju Eksportu:	Samir Abid
Minister Finansów:	Sihem Boughdiri Nemsia
Minister Przemysłu, Górnictwa i Energetyki:	Fatma Thabet Chiboub
Ambasador Tunezji w Polsce:	Taoufik Chebbi (od 7 marca 2024 r.)
Ambasador RP w Tunezji:	Justyna Porazińska

Powierzchnia: 163,6 tys. km², **ludność:** ok. 12,0 mln mieszkańców, **stolica:** Tunis (ok. 2,5 mln).

Język oficjalny: arabski, szeroko rozpowszechniony jest także język francuski.

Podstawowe bogactwa naturalne: ropa naftowa, fosforyty, rudy żelaza, cynku, ołowiu, sól z wody morskiej. Rozwinięty jest przemysł chemiczny (nawozy fosforowe, tworzywa sztuczne i farmacja), przemysł rolno-spożywczy (gł. olejarski – czołowy światowy producent oliwy oraz winiarski), mineralny (cement, cegły i pustaki, płytki ceramiczne), tekstylny, elektromaszynowy (montaż samochodów, produkcja części).

Waluta: dinar tunezyjski TND; kurs wymiany w 2022 r.: 1 USD = 3,10 TND (w 2021 r. – 2,79 TND, w 2020 r. – 2,81 TND).

PKB: w latach 2008–11 notowano pewne spowolnienie wzrostu gospodarki Tunezji, zaś w latach późniejszych – z wyjątkiem 2020 r. (-8,8%) - obserwowany był coroczny wzrost PKB, szacowany na poziomie ok. 2,5% w 2022 r.

Struktura wytwarzania PKB: rolnictwo – 10,1%, przemysł – 26,2%, usługi (zwłaszcza turystyka) – 60,3%.

Handel zagraniczny 2022 r.:

Eksport – 18,6 mld USD; główne towary: wyroby przemysłu mechanicznego i elektrycznego (42,6%), wyroby przemysłu tekstylnego i odzieżowego (15,9%), artykuły rolne (11,8%), produkty sektora energetycznego (7,9%) i produkty sektora górniczego (6,3%); główni partnerzy: Francja – 24%, Włochy – 18%, Niemcy – 14%, Hiszpania – 4,8% (łącznie udział krajów UE w eksporcie tunezyjskim – około 70%).

Import – 26,7 mld USD; główne towary: wyroby mechaniczne i elektryczne (36,3%), produkty sektora energetycznego (18,3%), produkty rolne i spożywcze (13%) oraz tekstylia (9,3%); główni partnerzy: Włochy – 15%, Chiny – 11%, Francja – 11%, Turcja – 6,3%, Algieria – 6,1%, Niemcy – 5,8%, Hiszpania – 4,3% (łącznie udział krajów UE w tunezyjskim imporcie – 44,2%).

Bezpośrednie inwestycje zagraniczne: skumulowana wartość BIZ w Tunezji na koniec 2022 roku szacowana była na blisko 40 mld USD. Głównym sektorem pod względem poziomu BIZ była branża energetyczna.

Dzięki racjonalnej polityce gospodarczej Tunezja pozostawała do 2010 r. w stanie makroekonomicznej równowagi (z dość niską, kontrolowaną inflacją rzędu 4–5%, stabilnym kursem dinara, bezpiecznym poziomem deficytu budżetowego ca 3%, rosnącymi rezerwami dewizowymi). Lata 2012–2013 to okres zastoju gospodarczego kraju, z którym od 2014 r. usiłują uporać się władze. Do słabości gospodarki RT należą wysokie bezrobocie, rosnące zadłużenie przedsiębiorstw i ludności, wysoki dług publiczny.

Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne gospodarki:

Wyszczególnienie	2018	2019	2020	2021	2022
Wzrost PKB (%)	2,6	1,6	-8,8	4,4	2,4
PKB (PPP, mld USD)	131,8	133,9	122,1	127,5	130,6
PKB per capita (PPP, USD)	10 750	11 100	10 000	10 400	10 600
Stopa inflacji (% r.d r.)	7,3	6,7	5,6	5,7	8,3
Stopa bezrobocia (%)	15,5	17,2	18,6	18,5	17,8
Dług publiczny (% PKB)	72,9	67,3	77,6	79,9	77,8
Dług zagraniczny (w mld USD)	35,1	39,4	41,1	41,7	39,7
Rezerwy dewizowe, włączając złoto (w mld USD)	5,7	6,0	9,8	8,9	8,1
Eksport (w mld USD)	15,5	14,9	13,9	16,7	18,6
Import (w mld USD)	22,7	21,6	18,5	22,5	26,7
Napływ BIZ do Tunezji (mln USD)	b/d	b/d	652	660	713
wartość skumulowana (mld USD)			38,0	38,9	39,5
Inwestycje RT za granicą (mln USD)	285,0				
wartość skumulowana					

Źródło: Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Bank Światowy, CIA, African Economic Outlook

W raporcie Banku Światowego **Doing Business 2020** oceniającym warunki prowadzenia działalności gospodarczej, Tunezja zajmowała **78. pozycję** wśród 190 gospodarek świata (80. miejsce w DB 2019).

W 2023 r. uplasowała się na 79. miejscu wśród 132 państw sklasyfikowanych w „Globalnym Indeksie Innowacyjności” oraz na 150. ze 176 krajów ujętych w rankingu „Indeks Wolności Gospodarczej 2024”.

Tunezja należy do wielu organizacji międzynarodowych, w tym do: ONZ, Ligi Arabskiej (AL), Unii Afrykańskiej (AU), Światowej Organizacji Handlu (WTO – członek założyciel), Międzynarodowego Funduszu Walutowego (IMF), Międzynarodowego Banku Rekonstrukcji i Rozwoju (IBRD), Unii Maghrebu Arabskiego (UMA), Światowej Organizacji Celnej, Wspólnoty Państw Sahelu i Sahary (CEN-SAD). W 2007 r. przystąpiła do tzw. Agadir Agreement (Egipt, Maroko, Tunezja, Jordania, od 2016 r. dodatkowo Liban i

Palestyna). Jest pierwszym państwem śródziemnomorskim, które w 1995 r. zawarło układ stowarzyszeniowy z UE (wszedł w życie w marcu 1998 r.).

Tunezja jest też sygnatariuszem porozumienia AfCFTA (Afrykańska Kontynentalna Strefa Wolnego Handlu, obejmująca 54 kraje Afryki - bez Erytrei) podpisanego w marcu 2018 r., które przewiduje zniesienie ceł na 90% dóbr i usług z dniem wejścia w życie, na pozostałe 10% po upływie okresu przejściowego.

2. Ramy prawno-traktatowe współpracy.

a) UE – Tunezja

Umowa Stowarzyszeniowa pomiędzy Unią Europejską a Republiką Tunezyjską, podpisana w Brukseli dnia 17.07.1995 r., obowiązująca od 01.03.1998 r., regulująca m.in. relacje ekonomiczne, w tym zasady wymiany handlowej (*Tunezja jest pierwszym państwem śródziemnomorskim, które zawarło układ stowarzyszeniowy z Unią Europejską*).

Od 2012 r. Tunezja posiada status kraju zaawansowanego w relacjach z UE, a w październiku 2015 r. UE i Tunezja rozpoczęły negocjacje umowy DCFTA, tj. pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu.

b) Polska - Tunezja (formalnie obowiązujące umowy i porozumienia dwustronne):

- Umowa o współpracy w dziedzinie transportu morskiego (2002, obowiązuje od 2004 r.)
- Umowa o współpracy w dziedzinie turystyki (wesła w życie w czerwcu 2000 r.)
- Konwencja w/s unikania podwójnego opodatkowania (1993 r.)
- Umowa w/s popierania i wzajemnej ochrony inwestycji (1993 r.)
- Umowa o transporcie lotniczym (1970 r.).

3. Wymiana handlowa Polski z Tunezją

Według danych GUS, wartość wzajemnych obrotów handlowych w 2024 r. była rekordowo wysoka i sięgała 690 mln USD. Było to przede wszystkim rezultatem dynamicznego wzrostu polskiego eksportu do Tunezji, o ponad 50% w stosunku do 2023 r. W naszym handlu z Tunezją od co najmniej 20 lat obserwujemy negatywny dla Polski bilans obrotów, z deficytem przekraczającym 200 mln USD w ostatnich latach.

(mln USD)	2020	2021	2022	2023	Dynamika 2022 = 100%	2024*	Dynamika 2023 = 100%
Eksport	130,1	153,1	161,5	158,1	97,9	242,8	153,6
Import	304,3	317,1	363,9	430,3	118,2	446,2	103,7
Obroty	434,4	470,2	525,4	588,4	112,0	689,0	117,1
Saldo	- 174,2	- 164,0	- 202,4	- 272,2		- 203,4	

Źródło: GUS */ dane wstępne

Najważniejsze pozycje w polskim eksporcie do Tunezji w 2024 r., podobnie, jak w latach wcześniejszych, stanowiły:

- urządzenia mechaniczne i elektryczne (gł. drut izolowany, kable i przewody, aparatura do obwodów elektrycznych, elementy izolacyjne do urz. elektrotechnicznych, rozruszniki, akumulatory, sprzęt AGD – urządzenia chłodzące, maszyny piorąco-suszące) – 56,6 mln USD, 23,3% udział w całości naszego eksportu;
- środki transportu (gł. samoloty, pojazdy transportowe, ciągniki, podwozia z silnikami, części samochodowe) – 46,5 mln USD, 19,1% udział;
- wyroby z tworzyw sztucznych, gumy i kauczuku (rury, węże i przewody, płyty, folie i arkusze, żywice, opony pneumatyczne) – 37,8 mln USD, 15,6% udział;
- gotowe artykuły spożywcze (głównie cukier i koncentraty kawy) – 30,6 mln USD, udział 12,6%;
- produkty przemysłu chemicznego (produkty immunologiczne lecznicze, kosmetyki do pielęgnacji skóry i makijażu, preparaty toaletowe, środki czystości itp.) – 24,9 mln USD, udział 10,3%;
- przyrządy i urządzenia medyczne, narzędzia, aparatura pomiarowo-kontrolna itp. – 16,2 mln USD, 6,7% udział;

- materiały i artykuły włókiennicze (głównie tekstylia impregnowane i filc) – 9,1 mln USD, udział 6,7%.

Wśród innych, mniej znaczących, pozycji znalazły się: opakowania ze szkła (3,1 mln USD), artykuły z żeliwa i stali (2,1 mln USD) oraz ołów nieobrobiony (1,4 mln USD).

Szczególnie wysoki wzrost eksportu miał miejsce w pozycjach: cukier (o blisko 27 mln USD w stosunku do 2023 r.), statki powietrzne z napędem (o ponad 23 mln USD) oraz krew i produkty immunologiczne (o ok. 7 mln USD).

W polskim imporcie z Tunezji we wcześniejszych latach tradycyjnie dominowały fosforyty, od 2012 roku jednak import ten – ze względu na niestabilną sytuację w tunezyjskim zagłębiu wydobywczym Gafsa – widocznie się zmniejszał, a w roku 2014 całkiem zanikł.

Największymi pozycjami w imporcie z Tunezji w 2024 r. były:

- urządzenia mechaniczne i elektryczne (głównie izolowane druty i kable elektryczne, tablice rozdzielcze i konsole, aparatura odbiorcza dla TV, telefonii i telekomunikacji, wirówki, silniki elektryczne i prądnice, grzałki, części zamienne do urządzeń elektrycznych) – 162,2 mln USD, 36,3% udział w polskim imporcie;
- materiały i wyroby włókiennicze (gł. zestawy ubraniowe, odzież sportowa, dodatki odzieżowe, bielizna damska, artykuły wyposażenia wnętrz) – 154,0 mln USD, 34,5% udział;
- obuwiu (skórzane, tekstylne i gumowe), nakrycia głowy – 31,1 mln USD, udział 10,7%;
- pojazdy nieszynowe (gł. części i akcesoria do pojazdów samochodowych) – 42,6 mln USD, udział 7,0%;
- aparatura kontrolno-pomiarowa, sprzęt medyczny (gł. liczniki energii elektrycznej, gazomierze, aparatura optyczna) – 17,5 mln USD, 3,9% udział.
- produkty przemysłu chemicznego (głównie nawozy mineralne – pozycja nie występująca w naszym imporcie w 2023 r., związki chemiczne zawierające fosfor) – 10,2 mln USD, udział 2,3%.

Do innych większych pozycji w naszym imporcie należały też rury, węże, przewody itp. art. z tworzyw sztucznych (4,6 mln USD), warzywa i owoce, gł. daktyle (ok. 2,8 mln USD), artykuły ze skóry, podróżne (2,5 mln USD) oraz artykuły sportowe, gry i zabawki (2,2 mln USD).

Uwaga: w naszym imporcie z Tunezji w 2024 r. pojawiła się ponadto bliżej niezidentyfikowana pozycja o kodzie taryfowym 9999 – „Tymczasowy brak nazwy skróconej towaru” – zakupy o wartości 3,5 mln USD.

Wg danych GUS za okres **styczeń-marzec 2025 r.**, polsko-tunezyjskie obroty handlowe wykazały nieznaczną tendencję wzrostową i wyniosły **180,5 mln USD** (wzrost o 0,1% w porównaniu z pierwszym kwartałem 2024 r.), w tym polski eksport – **73,1 mln USD** (wzrost o 14,9%), natomiast import z Tunezji – **107,4 mln USD** (spadek o 8,0%). Nadal utrzymywało się ujemne dla Polski saldo obrotów handlowych z Tunezją, które na koniec marca br. wyniosło około 34 mln USD.

4. Współpraca inwestycyjno-kapitałowa

Współpraca taka pomiędzy Polską a Tunezją w zasadzie jest marginalna. Wg danych NBP, stan zobowiązań Polski z tytułu bezpośrednich inwestycji Tunezji w Polsce na koniec 2023 r. wynosił -5 mln USD (-15,5 mln USD na koniec 2022 r.). Wartość ujemna oznacza, że w przepływach finansowych dominowały pożyczki i kredyty udzielone przez podmioty tunezyjskie zarejestrowane w Polsce swoim spółkom-matkom.

Z kolei, stan naszych należności z tytułu polskich inwestycji bezpośrednich w Tunezji osiągnął wartość -0,6 mln USD (0,7 mln USD na koniec 2022 r., całość kapitału ulokowana w instrumentach dłużnych udzielonych podmiotom tunezyjskim).

Tunezyjczycy zainteresowani są przede wszystkim podejmowaniem działalności turystycznej i handlowej w Polsce. Wg ostatnich informacji, w naszym kraju działa ok. 40 przedsięwzięć tunezyjsko-polskich, głównie w branży turystyczno-gastronomicznej oraz w wolnych zawodach.

Przykłady realizowanej uprzednio współpracy joint-venture: Krakowska Fabryka Armatur (KFA), firma Tunipol – joint-venture z grupą Maspex z Wadowic (produkty instant) oraz firma Besta z Wielkopolski (eksport zwierząt, artykułów weterynaryjnych, środków do pielęgnacji bydła, współpraca z Tunezją w poprawie genetyki zwierząt i inne).

W 2014 r. spółka Winstar Energy (przejęta przez J. Kulczyka) rozpoczęła prace poszukiwawcze na polu Sabria (plan – wykonanie 2 odwiertów). Ponadto, polska spółka Geofizyka Toruń posiadająca swój

oddział w Tunisie, ubiegała się m. in. o zaangażowanie w zbieranie danych sejsmicznych 3D w rejonie Ghadamesu (południowa Tunezja). W 2017 r. uzyskała kolejne zlecenie na prowadzenie badań sejsmicznych dla firmy ETAP (po zakończonych sukcesem zleceniach dla kanadyjskiej firmy Winstar i austriackiej OMV).

W najbliższych kilku latach w Tunezji ma być realizowany program inwestycji na wielką skalę – powszechnie mówi się nawet o kwocie 50 mld USD przeznaczonych na ten cel. Inwestycje mają na celu zmodernizowanie kraju i stworzenie nowych miejsc pracy. Nowoczesne elektrownie, zakłady odsalania, infrastruktura portów lotniczych i morskich to niektóre projekty w ramach programu reform i inwestycji (National Reform Program przyjęty w 2022 r.), do realizacji których Tunis planował zaproszenie zagranicznych inwestorów.

5. Dostęp do rynku

W ostatnich latach Ambasada RP w Tunezji nie informowała o istnieniu niekorzystnych warunków w dostępie polskich towarów do rynku tunezyjskiego. Nie występowały szczególne ograniczenia taryfowe, czy też pozataryfowe w handlu z tym krajem, wręcz przeciwnie, począwszy od 1996 r. miała miejsce coroczna redukcja i stopniowa likwidacja ciał importowych dotycząca krajów członkowskich UE w zakresie artykułów przemysłowych i rolnych, przewidziana w Układzie Stowarzyszeniowym UE – Tunezja. W rezultacie, od stycznia 2008 roku obowiązują „0” stawki celne na towary przemysłowe importowane z UE przez Tunezję.

Pozostają natomiast aktualne wcześniej zgłaszane ograniczenia pozataryfowe mające negatywny wpływ na swobodną wymianę handlową i współpracę gospodarczą tj.:

- odgórne regulacje cen i subsydiów do towarów ważnych z punktu widzenia społecznego - m.in. cukru, mąki, benzyny i gazu ziemnego, mleka i zbóż;
- ograniczenie swobodnego dostępu do rynku - import niektórych towarów nadal pozostaje wyłącznie w gestii firm państwowych, np. zboża, wyroby tytoniowe, ryż, herbata, cukier, wyroby mięsne, węglowodory;
- brak swobodnego obrotu walutami – zapłata za importowane towary jest ręcznie sterowana przez Bank Centralny Tunezji (niezbędna jego zgoda na realizację zagranicznej transakcji walutowej). Restrykcyjna polityka dewizowa nie pozwala tunezyjskim podmiotom dokonywać przedpłat za importowany towar;
- problemy z transferem zysków przez inwestorów zagranicznych - firmy z mniejszościowym kapitałem zagranicznym, zarejestrowane w Tunezji (onshore), mogą dokonywać transferu zysków wyłącznie za uprzednią zgodą Banku Centralnego Tunezji.

Ambasada RP w Tunisie od kilku lat czyni starania, aby sfinalizować procedurę uzgodnienia certyfikatów weterynaryjnych w odniesieniu do eksportu z Polski mięsa drobiowego i produktów z mięsa drobiowego (brak reakcji ze strony tunezyjskiej).

6. Potencjalne dziedziny współpracy

Istnieje możliwość rozwoju polskiego eksportu dóbr inwestycyjnych, którego importerami byłyby firmy niepaństwowe, jak eksport urządzeń odlewniczych, urządzeń do wytwarzania energii odnawialnej, materiałów i instalacji dla branży budowlanej, wyrobów stalowych i innych (import wówczas nie odbywa się w drodze przetargów).

Ponadto, rysują się szanse na zwiększenie eksportu polskich produktów chemii organicznej i nieorganicznej, mebli i wyposażenia hotelowego, sprzętu medycznego, armatury, wyrobów przemysłu szklarskiego, drewna. Do perspektywicznych obszarów współpracy można także zaliczyć sektor telekomunikacyjny i informatyczny (dostawy urządzeń i nowych technologii), cyberbezpieczeństwa, sztucznej inteligencji oraz zielonych technologii.

W związku z realizowanym w Tunezji programem modernizacji i rozwoju sektora rolnictwa i rybołówstwa, duży potencjał istnieje również w zakresie eksportu produktów rolno-spożywczych (głównie zbóż), maszyn rolniczych oraz sprzętu rybackiego. Strona tunezyjska jest też zainteresowana nawiązaniem współpracy naukowej z polskimi instytucjami w zakresie hodowli i ochrony zdrowia zwierząt oraz gospodarki wodnej.

7. Działania na rzecz rozwoju dwustronnej współpracy gospodarczej

Z dniem 21 października 2011 r. oficjalnie zainaugurowano działalność Tunezyjsko-Polskiej Izby Przemysłowo-Handlowej (w skład Izby weszło 12 podmiotów zajmujących się handlem, drobną produkcją oraz turystyką). Była to pierwsza instytucja tego typu zatwierdzona przez władze Tunezji po rewolucji 14 stycznia 2011 r.

W grudniu 2013 r. Polskę odwiedziła grupa tunezyjskich przedsiębiorców, a w marcu 2014 r. w Tunezji przebywała misja gospodarcza zorganizowana przez PAIILZ wspólnie z makroregionem Polska Wschodnia (firmy z sektora rolnospożywczego, maszynowego i meblarskiego).

Kolejnym zrealizowanym przedsięwzięciem o charakterze gospodarczym była wizyta w Polsce w lutym 2017 r. **tunezyjskiej misji biznesowej** zorganizowanej przez Tunezyjskie Centrum Promocji Eksportu (CEPEX), w której uczestniczyło ok. 15 firm. Była to pierwsza po kilkuletniej przerwie okazja do bezpośrednich rozmów polskich i tunezyjskich przedsiębiorców podczas forum gospodarczego w Krajowej Izbie Gospodarczej.

Kolejnym znaczącym wydarzeniem gospodarczym w relacjach polsko-tunezyjskich było **Forum Gospodarcze Polska-Tunezja** zorganizowane w Krajowej Izbie Gospodarczej (KIG) w czerwcu 2019 r. Ze strony tunezyjskiej partnerem KIG była Izba Przemysłowo-Handlowa Regionu Centre z Sousse. Delegacja biznesu tunezyjskiego reprezentowała m. in. branże: spożywczą, artykuły budowlane i wyposażenia wnętrz, artykuły rzemieślnicze i rękodzieło artystyczne, przemysł odzieżowy, części zamienne dla automatyki przemysłowej, motoryzacji, stoczni i sprzętu specjalnego. W ramach forum miało miejsce uroczyste podpisanie Umowy o Współpracy między KIG a Izbą Przemysłowo-Handlową w Sousse.

W ub. roku miały miejsce dwa ważne przedsięwzięcia gospodarcze: pierwsze - promujące współpracę gospodarczą z Polską na rynku tunezyjskim odbyło się w 2. połowie maja 2024 r., kiedy to w Tunisie i Sousse przebywała **polska misja gospodarcza** zorganizowana przez KIG. Uczestniczyło w niej sześć polskich firm reprezentujących branże: chemiczną, metalurgiczną, bioweterynaryjną, artykułów rolnych, zamknięć przemysłowych, consultingu. W trakcie wizyty odbyły się dwa bilateralne wydarzenia gospodarcze: Polsko-Tunezyjskie Seminarium Promocyjno-Gospodarcze (Tunis) oraz Forum Biznesu i Partnerstwa (Sousse). Podpisane zostało ponadto porozumienie o współpracy KIG z CONECT International – Konfederacją Przedsiębiorców Tunezyjskich.

Z kolei, w grudniu 2024 r. przebywała w Polsce **misja gospodarcza z Tunezji** zorganizowana przez CONECT International. W ramach misji odbyło się Forum Biznesu, które zgromadziło ponad 80 przedstawicieli kluczowych branż, w tym IT, nowoczesne technologie, zielone technologie, sektor kosmetyczny, tekstylny, rolnospożywczy oraz budownictwo.

8. Placówki dyplomatyczne

- Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Tunisie
adres: Le Grand Boulevard de la Corniche, 2045 Les Berges du Lac II, TUNIS
tel.: (00216) 71 196 191; 71 196 193; 71 196 196; faks: (00216) 71 196 203
e-mail: tunis.amb.sekretariat@msz.gov.pl strona internetowa: www.tunis.msz.gov.pl
- Ambasada Republiki Tunezyjskiej w Warszawie
adres: ul. Myśliwiecka 14, 00-459 Warszawa
tel.: (0048) 22 6286330, 6282586, fax: (0048) 22 6216295
e-mail: at.varsovie@ambtun.pl